

Phẩm 33: DIỆU LẠC

*Định là rừng công đức
Lạc tối thượng thanh tịnh
Sẽ đưa đến Bồ-đề
Như trâu ghé theo mẹ.
Ai tu tập nhân lạc
Sẽ trừ được khổ xưa
Hay vừa tạo nhân khổ
Là hoại diệt niềm vui.
Như mật trộn độc được
Chất độc lẫn thức ăn
Vì thiện, ác lẫn nhau
Nên không có vị ngon.
Vui không có từ tham
An lạc chỉ thanh tịnh
Hướng đến đạo tịch tĩnh
Không còn ba tên độc.
Lạc này không gì hơn
Trước, giữa, sau đều thiện
Hoàn toàn không sinh khởi
Tâm ái nhiễm tham dục.
Kẻ ngu tâm tán loạn
Không hiểu được vô ngã
Ở trong cảnh khổ vui
Luôn mong cầu dục lạc.
Người nào lừa dục nhiễm
Là đoạn nhân luân hồi
Do nương dựa nghiệp tịnh
Đạt đến bờ giải thoát.
Nhiễm ái chẳng phải vui
Tương ứng với tham, sân
Thoát khỏi lỗi tham, sân
Là được lạc vô cấu.
Tuy thọ lạc cõi trời
Nhưng không tâm vui thích
Khéo mong cầu giải thoát
Không vướng vào tham ái.
Ai bị lưới ái trói
Ràng buộc thật chẳng vui
Đạt đến nơi bất diệt
Mới là lạc cứu cánh.
Nếu lạc sinh từ dục
Chẳng phải lạc người trí*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bỏ nhân duyên dục nhiễm
Mới là lạc tối thượng.
Không thích hạnh tịch tĩnh
Xa bỏ A-lan-nhã
Như Thúu nhờ hoa sen
Không ăn, nên từ bỏ.
Chư Thiên vì phóng dật
Không thích hạnh tịch tĩnh
Dưới nắng cầu bóng mát
Đảo điên chẳng tương hợp.
Ai thích lìa tham ái
Sẽ thoát khỏi khổ đau
Lạc này không gì hơn
Kẻ ngu không hiểu được.
Khéo tu tập thiền định
Trừ được tâm tán loạn
Lìa tham, biết hổ thẹn
Lạc này không gì hơn.
Người trí sống trong rừng
Luôn tư duy tịch tĩnh
Lìa được tâm tham dục
Vui chư Thiên khó bằng.
Tất cả năm dục lạc
Rốt ráo chẳng lâu dài
Nếu không sinh tham đắm
Vui này là hơn hết.
Ai sống trong đồng vắng
Được an ổn tối thượng
Tất cả nhân đau khổ
Tham chính là cội gốc.
Vì bị tham che lấp
Ham uống ăn, y phục
Người này không khả năng
An tọa trong rừng núi.
Luôn dùng trí quán sát
Nương sống cảnh giới lành
Thích ở trong rừng núi
Tu những hạnh không tham...
Người nào tâm tịch tĩnh
Không sinh ra tán loạn
Thích ở trong rừng núi
Xa lìa tâm tham nhiễm.
Người nào bỏ hạnh si
Không tội lỗi ba cõi
Thích ở trong rừng núi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đạt tịch tĩnh tối thượng.
Chính vì tâm tịch tĩnh
Nên không có mong cầu
Thích ở trong rừng núi
Tu tập các thiền định.
Không sinh tâm yêu thích
Thành phố hay xóm làng
Thích sống nơi yên tĩnh
Dừng tâm mà an tọa.
Người nào tà tư duy
Bị tham dục vây quanh
Không thích sống trong rừng
Làm sao hết các lậu?
Ai sống nơi huyên náo
Sẽ sinh tâm tán loạn
Vì vậy hãy xa lìa
Được mọi người khen ngợi.
Nên biết sống trong rừng
Là niềm vui thanh tịnh
Bỏ ô trược tham sân
Người trí luôn gìn giữ.
Ai sống trong rừng núi
Các căn thường thư thái
Dù Thiên chủ Đế Thích
Cũng không sao vui bằng.
Thường tu tập thiền định
An trụ pháp thanh tịnh
Chư Thiên cõi Dạ-ma
Ham lạc không tu được.
Ai đắm đắm dục lạc
Luôn sinh những đau khổ
Bị si ái che lấp
Vui ấy có gì lâu?
Thường cầu tài, pháp thiện
Không tạo ba hạnh ác
Phải biết người như thế
Si ái không thể buộc.
Luôn sinh tâm gìn giữ.
Những pháp thiện đã tu
Thương yêu các chúng sinh
Khiến đến nơi an ổn.
Nếu sinh tâm tán loạn
Pháp thiện không hiển hiện
Đã không có nhân lành
Về sau sao được vui?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người trí thường quán sát
Chúng sinh ở thế gian
Đều khổ, không, vô thường
Nên không sinh tham đắm.
Thích hành pháp tịch tĩnh
Đốc cầu trí tuệ Phật
Luôn nói lời chân thật
Chấm dứt tất cả khổ.
Xa lìa một pháp tham
Và hai thứ vui, khổ
Hiểu tội lỗi ba đời
Người này được an lạc.
Quả vui từ nhân sinh
Đã sinh phải có diệt
Nhân an lạc hữu lậu
Không tu, chẳng tăng trưởng.
Không tham đắm dục lạc
Là người lìa tâm tham
Khéo vượt biển ba cõi
Đạt đến bờ Niết-bàn.
Lại an lạc hữu lậu
Tích tắc chẳng ngừng lâu
Vì vậy hãy xa lìa
Cầu niềm vui bất động.
Không nhàm chán khổ não
Chẳng tham ái dục lạc
Không bám víu cả hai
Đạt đến đạo Bồ-đề.
Kẻ ngu tham dục lạc
Không phương pháp thoát ra
Như tìm sữa trong cát
Cuối cùng chẳng thể được.
Ngu si tâm tán loạn
Suy nghĩ trăm ngàn điều
Luôn tạo các nhân ác
Chẳng có chút pháp thiện.
Người nào cầu diệu lạc
Luôn nương tựa chánh pháp
Ưu làm việc phi pháp
Sẽ chịu những khổ não.
Tự tạo các nhân khổ
Làm sao thấy được vui
Vui khổ đều theo nhân
Biết rồi hãy tu thiện.
Thế lạc phi tịch tĩnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sức vô thường rộng lớn
Bị tham ái nhiễm ô
Như độc lẫn thức ăn.
Người tốt nương diệu lạc
Đạt đến nơi bất diệt
Bỏ ái, trừ phiền não
Không có tâm thương ghét.
Vui sinh từ nữ sắc
Đây nói là khổ đau
Là hạt giống độc ác
Sẽ đọa trong đường ác.
Nếu vui sau chịu khổ
Có gì gọi là vui?
Phàm phu không hiểu rõ
Tự chịu quả báo thôi.
Thụ hưởng những dục lạc
Theo thời gian thay đổi
Như mặt trời di chuyển
Ánh sáng cũng mất theo.
Người nào tâm không chuyển
Theo khổ vui thường tình
Không sợ, cũng chẳng yêu
Là người đầy đủ trí.
Hưởng phước nghiệp xưa tạo
Không tu hạnh lành mới
Niềm vui sẽ giảm dần
Lo sợ tới gần bên.
Lại nữa, những chư Thiên
Hưởng an lạc thượng diệu
Lạc ấy chẳng bền lâu
Bị vô thường hủy hoại.
Nếu không hiểu lạc ấy
Như bọt, huyễn, trăng nước
Cứ thế mà tham đắm
Vui của thân cũng hoại.
Sợ hãi lớn ở đời
Không cách nào tránh khỏi
Sức ma chết rất mạnh
Đi rồi không trở lại.
Thọ mạng và dục lạc
Tất cả đều tan hoại
Bị dây nghiệp trói buộc
Dắt đến con đường ác.
Quá khứ hưởng dục lạc
Nhiều không thể nói hết

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cớ sao kẻ ngu si
Không sinh tâm nhàm chán.
An lạc hưởng hiện tại
Ái độc lẫn với nhau
Chứng hữu vi vô thường
Tất cả đều thoái đọa.
Dục lạc trong ba cõi
Người trí chẳng yêu thích
Làm chư Thiên mê muội
Làm sao lìa nhiệt não.
Thời gian chẳng còn mãi
Mau chóng như ánh chớp
Chư Thiên ham dục lạc
Như thêm củi vào lửa.
Tất cả lạc phải qua
Hãy tu tập pháp thiện
Đừng để lúc lâm chung
Sau sinh tâm lo hối.
Ở trong trăm ngàn đời
Thọ hưởng những dục lạc
Kẻ ngu nào sống lâu!
Lạc ấy lạc đi đâu?
Kẻ ngu thích không chán
Như ném củi vào lửa
Vì vậy hãy xa bỏ
Lạc ấy chẳng tốt ráo.
Biết tội lỗi năm dục
Hãy xa bỏ khát ái
Tu thiền, trừ tán loạn
Lạc này thanh tịnh nhất.
Người nào tham đắm dục
Dục ấy chẳng phải vui
Nhân sinh ra luân hồi
Như độc lẫn trong mật.
Vì thế với năm dục
Không sinh tâm yêu thích
Lạc ấy chẳng tịch tĩnh
Hãy cầu lạc tốt ráo.
Khéo điều phục các căn
Không bị cảnh gây hại
Người đầy đủ trí tuệ
Tâm không chuyển theo cảnh.
Kẻ ngu không trí tuệ
Cho khổ là an vui
Sinh mê vọng điên đảo

*Giống ruồi trong năm đường.
Người trí luôn khen ngợi
Lạc tịch tĩnh tối thượng
Người nào ham dục lạc
Chẳng sợ hiểm nạn sau.
Những khổ não vị lai
Hãy dùng trí đối trị
Do tội sinh ra khổ
Không làm, chẳng lỗi lầm.*

M

Phẩm 34: THIỆN TRI THỨC

*Mình, người hỗ trợ nhau
Cùng tránh xa pháp ác
Cứu giúp lúc hoạn nạn
Gọi là tri thức thiện.
Luôn nói lời lợi ích
Để mình, người an vui
Ai thích làm việc ác
Thật chẳng phải bạn lành.
Ai gần tri thức ác
Sẽ sinh những khổ đau
Nương tựa bậc Hiền thiện
Vĩnh viễn lìa lo sợ.
Hai hành động thường làm
Nhiễm ô vật thanh tịnh
Giữa hai người bạn ấy
Người trí khéo chọn lựa.
Hãy xa lìa việc ác
Chuyên tu các việc lành
Đã không có nhân khổ
Chỉ được phần an lạc.
Ai gần tri thức thiện
Được khen ngợi cúng dường
Gần gũi kẻ bất thiện
Sẽ đọa trong hiểm nạn.
Xa bỏ tâm ngã mạn
Lo sợ tất cả tội
Khéo nhỏ các gốc tội
Trừ lỗi lầm tham, sân.
Giữ vững những nghiệp lành
Quay lưng với tội ác
Tăng trưởng hạnh công đức*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không sinh tâm biếng nhác.
Đầy đủ chánh tri kiến
Tâm an vững, bất động
Dũng mãnh, tâm dịu dàng
Gọi là người bạn lành.
Phải biết người như thế
Thật hiếm có trong đời
Người đầy đủ trí tuệ
Hãy gần gũi học hỏi.
Ai xa tri thức ác
Sẽ được danh tiếng thơm
Hãy hiểu rõ như vậy
Hãy nương, cầu giải thoát.
Người nào ý dòng họ
Giàu có, thân xinh đẹp
Như voi say bôn tẩu
Không sợ hãm hố sâu.
Tâm ý luôn cao ngạo
Các căn thường tán loạn
Phải biết người như thế
Bị người đời khinh rẻ.
Không sợ quả khổ sau
Nhắm mắt gây tội ác
Nhân trước chẳng đổi được
Vì sao tự khinh hủy?
Tuy đầy đủ phước nghiệp
Không tu tập hạnh lành
Kẻ ngu phu không trí
Trôi nổi trong biển khổ.
Dòng họ và tài sản
Cùng tất cả dục lạc
Hết thấy đều vô thường
Không thể nào giữ được.
Ai đầy đủ trí sáng
Giữ gìn các giới tịnh
Cầu sinh dòng tộc quý
Đó là khéo an trụ.
Phải biết pháp giới tịnh
Như ao sâu trong mát
Trừ nóng bức phiền não
Tâm ý luôn thư thái.
Đầy đủ hạnh thù thắng
Là chân thật giàu có
Với dòng họ tôn quý
Không sinh tâm xa bỏ.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Luôn gần gũi người trí
Chẳng sinh dòng hèn hạ
Siêng tu tập phước tuệ
Sống trong dòng tộc quý.*

M